

Imię i nazwisko	Tadeusz Mołdawa
Data urodzenia i data śmierci)	(ur. 26 listopada 1943 r. w Murawkach, zm. 11 czerwca 2019 r. w Warszawie)
Zainteresowania badawcze	Zajmował się badaniem parlamentaryzmu, współczesnych ustrojów politycznych, historii instytucji politycznych, w tym badaniami porównawczymi systemów rządów w państwach Europy Środkowej i Wschodniej (w tym Polski i innych państw postsocjalistycznych). Był wybitnym znawcą systemu ustrojowego i politycznego Hiszpanii, Portugalii oraz Kuby.
Przebieg kariery naukowej	W 1966 r. ukończył studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. 1967- ukończył Studium Dziennikarstwa na UW. W 1974 r. uzyskał stopień doktora nauk politycznych na podstawie pracy „Przeobrażeń ustrojowych Królestwa Hiszpanii po 1936 roku”, promotorem dysertacji był doc. UW Kazimierz Gościński. W 1990 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk politycznych w oparciu o rozprawę pt. „Historia Sejmu Polskiego. Sejm Polski 1947-1989”. W 2014 r.- odebrał z rąk Prezydenta RP tytuł profesora nauk społecznych Od 1 października 1967 r. pracownik naukowo-dydaktyczny nowo utworzonego Instytutu Nauk Politycznych UW. Do 1974 r. pełnił kolejno obowiązki asystenta stażysty, asystenta i starszego asystenta w Zakładzie Współczesnych Systemów Politycznych Instytutu Nauk Politycznych UW, a od 1974 r. zatrudniony na stanowisku adiunkta, a od 1992 r. na stanowisku profesora nadzwyczajnego. 1981-1990 Zastępca Dyrektora Instytutu Nauk Politycznych UW ds. naukowych 1993-1999 Dziekan Wydziału Dziennikarstwa i Nauk Politycznych UW 2001-2005 Dyrektor Instytutu Nauk Politycznych UW 2005-2008 Dziekan Wydziału Dziennikarstwa i Nauk Politycznych (trzecia kadencja) 2008- 2011 Przewodniczący Rady Naukowej Instytutu Nauk Politycznych UW Wieloletni członek Senatu UW.
Działalność poza UW	Członek Komitetu Nauk Politycznych PAN w latach 1993-2014

	Członek Trybunału Stanu – 1991-1997 (dwie pełne kadencje)
Odznaczenia i medale	Srebrny Krzyż Zasługi.
Najważniejsze publikacje	<i>Ewolucja ustroju politycznego Hiszpanii</i>, COM SNP (1976); <i>Podstawowe instytucje ustroju politycznego Hiszpanii (1936-1976)</i>, PWN (1978); <i>Konstytucja Republiki Kuby</i>, Ossolineum (1978); <i>Naczelne władze państwowe Polski Ludowej 1944-1979</i>, Wydawnictwo UW (1979); <i>Ustrój polityczny socjalistycznej Kuby</i>, KAW (1982); <i>Sejm PRL</i>, KAW (1987); <i>Historia Sejmu Polskiego. Sejm Polski 1947-1989</i>, PWN (1990); <i>Ludzie władzy 1944-1991. Władze państwowe i polityczne wg stanu na dzień 28 lutego 1991 r.</i>, PWN (1991); <i>Słownik szkolny: państwa świata</i>, redakcja naukowa, WSiP (1992); <i>Parlament w demokracjach zachodnich</i> (1992, Elipsa, redakcja wraz z Zb. Kiełmińskim); <i>Hiszpania – Regulamin Kongresu Deputowanych z 10 lutego 1972 roku</i>, Wydawnictwo Sejmowe (1992); <i>Konstytucja Hiszpanii z 27 grudnia 1978 roku</i>, Wydawnictwo Sejmowe (1993); <i>Konstytucja Polski 1918-1998, opracowanie naukowe</i>, Elipsa (1998); <i>Zagadnienia konstytucjonalizmu krajów Europy Środkowowschodniej</i>, redakcja naukowa, Elipsa (2003); <i>System konstytucyjny Hiszpanii</i>, Wydawnictwo Sejmowe (2012); <i>Parlament Hiszpanii – Kortezy Generalne</i>, Wydawnictwo Sejmowe (2013); <i>Państwo i ustrój. Zagadnienia systemów rządów i instytucji politycznych</i>, Elipsa, (2018).
Działalność dydaktyczna i wychowawcza	- Promotor 12 rozpraw doktorskich z problematyki ustrojoznawstwa oraz systemów politycznych. Recenzent w postępowaniach awansowych (doktorskich, habilitacyjnych) <i>Historia instytucji politycznych</i>; <i>System polityczny RP</i>; <i>Organy ochrony prawnej</i>; <i>System polityczny Hiszpanii i Portugalii</i>;

	• <i>Procedury parlamentarne.</i>
Członkostwo w międzynarodowych towarzystwach naukowych	•
Działalność popularyzatorska	• <i>Redaktor naukowy dwóch serii w Wydawnictwie Sejmowym – „Parlamenty państw świata” (1993-) oraz „Systemy konstytucyjne państw świata” (1996-)</i>
Miejsce pochówku	• Został pochowany na cmentarzu komunalnym Powązki Wojskowe, kwatera C17-V-2, grób rodzinny.
Wspomnienia przyjaciół i uczniów	Konstanty Adam Wojtaszczyk Tadeusz pozostał w naszej pamięci jako wzorzec Kolegi i Przyjaciela, pracownika naukowego i Dziekana, Dyrektora Instytutu oraz niepodważalnego Autorytetu w zakresie ustrojów państw, w tym przede wszystkim Hiszpanii i Polski. Jego cechy osobowe i kultura osobista decydowały, że ze wszystkich tych ról wywiązywał się znakomicie. Stawiał sobie wysokie wymagania. Traktował je niezmiernie poważnie, ale równocześnie był spolegliwy i wyrozumiały. Budował atmosferę przyjaźni i otwartości, wobec różnych postaw, postulatów i dążeń. Potrafił integrować grupy koleżanek i kolegów zarówno w miejscu pracy, którego był admiratorem, jak i w zainicjowanych przez niego wyprawach turystycznych w różne zakątki świata. Grażyna Ulicka Tadeusz, dzięki swoim przymiotom charakteru, rozległej wiedzy i rzetelności badawczej, talentowi dydaktycznemu oraz zdolnościom organizacyjnym, cieszył się niekwestionowanym autorytetem wśród osób, które Go znały. Wzorowo wywiązywał się z obowiązków związanych z funkcjami wybieralnymi, które pełnił, co umacniało Jego renomę nie tylko w społeczności wydziałowej, ale również uniwersyteckiej oraz w całym środowisku politologicznym. Jako członkini kierowanych przez Niego gremiów podziwiałam w szczególności: Jego styl pracy w zespole, polegający na budowaniu wzajemnego zaufania oraz szacunku dla różnych opinii i stanowisk; umiejętność strategicznego myślenia, uwzględniającego bezpośrednio i dalekosiężne skutki podejmowanych decyzji; stałą troskę o to, by postępować sprawiedliwie i optymalnie godzić interesy wszystkich zainteresowanych stron. Tadeusz bardzo dbał o zapewnienie na wydziale dobrego klimatu, sprzyjającego budowaniu tożsamości środowiska, w którym każdy zajmuje należne mu miejsce, ma szanse rozwoju, może liczyć na wsparcie ze strony przełożonych i kolegów. Wielokrotnie podkreślał, że umacnianie wspólnoty wydziałowej wymaga harmonijnej współpracy pracowników naukowych, administracyjnych i studentów. Swoim codziennym postępowaniem, które

	charakteryzował spokój, rzeczowość wypowiedzi i ocen oraz życzliwy stosunek do ludzi, wskazywał drogę zapewniającą tę współpracę. Najaktywniejszy okres w życiu zawodowym Tadeusza przypadł na czasy transformacji. Badał ją, koncentrując się na aspektach ustrojowych, jest autorem pionierskich studiów porównawczych w tym zakresie. Uczestniczył On też w przemianach, które miały miejsce w szkolnictwie wyższym. Był na nie otwarty i traktował je jako szansę, pod warunkiem zachowania najlepszych tradycji, poznawczej i kulturotwórczej misji uniwersytetu. Odegrał ważną rolę w sztafecie pokoleń uczonych; to, co najbardziej cenił u swoich mistrzów, wzbogacił i przekazał swoim uczniom. Miał liczne grono przyjaciół, szczęśliwą rodzinę i wspierającą żonę, która była przy nim w dobrych i najtrudniejszych chwilach Jego życia.
--	---